

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Варна, 19.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Елена Ян. Петрова
като разгледа докладваното от Жана Ив. Маркова Търговско дело № 20213100900354 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по **искова молба вх. № 11169/09.06.2021 г.** на „ЕМАКС“ ООД, ЕИК 118549445, със седалище и адрес на управление гр. Силистра, ул. "Петър Бояджиев", № 39Б, за **осъждане на „ТЕРЕМ – КРЗ ФЛОТСКИ АРСЕНАЛ – ВАРНА“ ЕООД, ЕИК 103882821, със седалище гр. Варна, м. "Лъджата", да заплати сумата 52118.20 лв.,** представляваща обща стойност на необходимите разноски – материали, труд, транспорт и обработка, за извършване на работа изцяло в чужд интерес, представляваща събиране, транспортиране и обработка на 70.820 т. опасни отпадъци с кодове – 160708, 130403 и 160708 и транспортиране на 12.000 т. опасни отпадъци с код 130403, ведно със законната лихва, считано от депозиране на исковата молба до изплащането, на осн. Чл. 61, ал. 1 ЗЗД. Претендират се и разноските по делото.

Ищецът твърди, че е притежател на Комплексно разрешително за експлоатация на инсталации и съоръжения по Закона за опазване на околната среда и, че извършва дейност по събиране и транспортиране на опасни отпадъци. Във връзка с тази си дейност твърди, че без възлагане и без протИ.поставяне на 05 и 06.04.2018 г. е събрал, транспортирал и обработил собствени на ответника 70.820 т., опасни отпадъци, от които: 47.280 т. с код – 160708 – „Отпадъци, съдържащи масла и нефтопродукти“ и 23.540 т. с код – 130403 – „Трюмови масла от друг вид корабоплаване“. Още сочи, че на 11.04.2018 г. отново без възлагане извозил още 12.000 т., опасни отпадъци с код – 130403. Соци, че работата е предприета изцяло в чужд интерес, тъй като ответникът бил притежател на опасните отпадъци и същият бил длъжен да се освободи от тях, предавайки ги на лица, притежаващи съответно разрешително по реда на чл. 35 ЗУО. Излага още, че за извършване на работата направил следните необходими разноски: транспорт – 900 км. (три курса Силистра-Варна-Силистра), по 1.40 лв./км. – 1260.00 лв.; суровина за

преработка „дисолвант“ – 9.30 лв./т. – 658.626 лв.; обработка в Инсталация за третиране на отпадъчни нефтопродукти и мазут – 93 раб.ч. при разходна норма 240.00 л. ДГ/ч.по 1.90 лв./л. – 42408.00 лв.; огняр – 93 раб.ч. по 4.90 лв./ч. – 455.70 лв.; ръчен труд – 3 работника, 40 раб.ч., по 4.78 лв./ч. – 573.60 лв.; ел. енергия – 133 раб.ч., по 26 квт/ч – 3.458 мвт/ч по 147.90 лв. – 511.4382 лв.; печалба 10 % - 64.764 лв./т. – 4586.5864 лв.; допълнителни разходи (вода, последващо оползотворяване, почистване транспорт, техника, работна площадка и инсталация) – 1245.75 лв. По отношение на извозените на 11.04.2018 г. 12.000 т. отпадъци били направени единствено разходи за транспорт – 300 км. (един курс Силистра-Варна-Силистра), по 1.40 лв./км. Счита, че така направените разноски следва да му бъдат възмездени от ответника.

В границите на срока по чл. 367 ГПК, ответникът „Терем – КРЗ Флотски Арсенал – Варна“ ЕООД депозира писмен отговор, в който оспорва иска. Твърди, че между страните е бил налице договор за покупко-продажба за процесните отпадъци, чието съществуване и валидност са били предмет на разглеждане в производството по т.д. № 144/2018 г., на ОС – Силистра, приключило с влязло в сила решение. Оспорва разценката на разходите направени от ищеца и твърди, че същата била без правна стойност. Твърди, че процесните отпадъци имат полезна стойност, поради което оспорва работата да е водена изцяло в чужд интерес.

В съдебно заседание страните, чрез процесуални представители, поддържат изложените доводи, съображения и възражения.

Съдът, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, поотделно и в съвкупност, становищата на страните и приложимите материални и процесуалноправни норми, приема за установено **от фактическа и правна страна,** следното:

Не е било предмет на спор между страните, а и се установява от представените Приемо-предавателни протоколи, че за периода 05.04.2018 г. – 11.04.2018 г. от страна на ответника са предадени, а от страна на ищеца са получени общо 82.820 т. опасни отпадъци с кодове – 160708 и 130403.

По делото е назначена съдебно-икономическа експертиза, чието заключение, неоспорено от страните, е прието и се кредитира от съда като компетентно и безпристрастно дадено. Въз основа на представените счетоводни документи от ищеца, вещото лице е установило, че при ищеца на 05.04.2018 г. и на 06.04.2018 г. са постъпили общо 70820 т., опасни отпадъци от които: 47.280 т. с код 160708 – „Отпадъци, съдържащи масла и нефтопродукти“ и 23.540 т. с код 130403 – „Трюмови масла от друг вид корабоплаване“, а на 11.04.2018 т. са постъпили 12.000 т. с код 130403 – „Трюмови масла от друг вид корабоплаване“. Експертът е установил още, че от страна на ищеца е извършено обработване – третиране на отпадъците, след което същите са извозени от ищеца и предадени на „Лубрика“ ООД – Русе като лицензирано лице за оползотворяване на отпадъка.

По делото е назначена и съдебно-оценителна експертиза, чието заключение, неоспорено от страните, е приобщено от съда към доказателствата по делото и се кредитира като компетентно и безпристрастно дадено. Експертите установяват, че претендираните от ищеца **разходи за транспорт** в размер общо на 1680.00 лв. напълно кореспондират със средните пазарни цени за процесния период. По отношение на претендираните **разходи**

за вложена суровина за преработка Dissolvan 4411, в размер на 628.626 лв., експертите сочат, че от проверените документи и книжа се установява, че през м. април 2018 г. при ищеца няма данни за отчетено количество използвана подобна суровина. Касателно претендирания **разход за обработка в инсталация за физико-химично третиране** на отпадъчни нефтопродукти и мазут, в размер на 42480.00 лв., вещите лица сочат, че тази обработка се извършва от ищеца в котел ПКМ 4 към Исталацията за третиране, който е с мощност 4 MW, парен пламъчнотръбен, с паропроизводство до 4 t/h. Сочат, че средния разход при КПД 96 % на база подобен тип инсталации е в диапазон 235-302 l/h, т.е. средния разход на ищеца от 240 l/h за дизеловото горИ., което има топлина на изгаряне 10300 kJ/kg, отговаря на техническите параметри на котела. При средна цена на дизела през 2018 г. – 2.09 лв., заплатената от ищеца в размер на 1.90 лв./л. е под средната пазарна цена за м. април 2018 г. По претендираният **разход за огняр** – 455.70 лв., сочат че съгласно данни от НСИ брутната месечна заплата на оператори на машини е 894.00 лв., т.е. 5.32 лв./ч., при което претендираната от сума 455.70 лв. за 93 часа работа, при часова ставка 4.90 лв. е под средната за страната. Досежно претендирания **разход за ръчен труд** (товаро-разтоварване) – 573.60 лв., експертите сочат, че той е по-висок от средния за страната за професии, неизискващи специална квалификация, което вещите лица обясняват с факта, че се работи с опасни отпадъци. По отношение на **разхода за електроенергия** – 511.4382 лв. експертите са установили, че при отчетен разход на ел. енергия 3.458 MW, при единична цена от 147.90 лв./MW, вещите лица са установили, че стойността на обявената от ищеца цена съответства на тази обявена от доставчика на ел. енергия „Ритъм-4-ТБ“ ООД, чиято пък съответства на средната цена за 2018 г. за крайни небитови потребители в България. От претендираната сума за **други разходи** – 1245.75 лв., от заключението се установява, че е изразходвана вода на обща стойност 53.50 лв. като цената е определена на база декларация по Закона за водите, съобразно издадена разрешително за водовземане от подземни води от БДДР – Плевен за две цели: охлаждане на производствени машини в процеса на работата им и за други цели. През м. април 2018 г. е изразходвана вода на стойност 33.783 лв. за охлаждане и на стойност 19.719 лв. за други цели. За останалите пера, посочени от ищеца в други разходи, вещите лица сочат, че не могат да установят средна пазарна цена.

Не е било предмет на спор между страните и обстоятелството, че по воденото между тях т.д. № 144/2018 г., на СОС, ГО е осъден настоящият ищец да върне на настоящият ответник сумата 52118.20 лв., представляваща получена при начална липса на основание за това главница по фактури №№ 744/05.04.2018 г., 745/05.04.2018 г., 746/06.04.2018 г., 748/11.04.2018 г., на осн. Чл. 55, ал. 1, предл. Първо ЗЗД. До този краен правен извод се е стигнало след като съдът е приел, че между страните е бил налице сключен Договор за покупко-продажба на отпадъци от 04.04.2018 г., който е бил унищожен в резултат на уважено възражение на настоящият ищец за сключването му поради грешка. Решението е влязло в сила на 17.03.2021 г. Между страните не е повдиган спор и, че предмет на спора е същото количество отпадъци.

Съобразявайки изложените в исковата молба обстоятелства съдът намира, че вземането на ищеца произтича от нормата на чл. 61, ал. 1 ЗЗД, закрепваща института на гестията. Облигационното правоотношение от воденето на чужда работа без пълномощие се поражда между лицето, което съзнателно предприема извършването на чужда работа (управител или

гестор), и лицето, в чиято правна сфера се извършват действията (заинтересовано лице или доминус). Субектите на този правен институт безспорно могат да бъдат не само физически лица, а и юридически лица. Управителят (гесторът) съзнателно навлиза в чужда правна сфера, въздейства едностранно върху чуждо имущество и засяга чужд кръг от права и интереси, поради което за него възникват определени задължения. Поради това, че работата е извършвана в полза на заинтересованото лице (доминуса) или той я е одобрил, за него също се пораждат задължения. Следователно в резултат на воденето на чужда работа без поръчка права и задължения възникват за двете страни по правоотношението. Правоотношението, което се поражда, е двустранно и сложно, а елементите от фактическия му състав са очертани в Решение № 685/25.10.2010 г., по гр. д. № 1940/2009 г. на ВКС, IV ГО, постановено по реда на чл. 290 ГПК. Съобразно решението, за да е налице водене на чужда работа без мандат е необходимо да е предприета чужда работа /правни или материални действия в чужд интерес/; да съществува намерение да се управлява чужда работа и това да е извършено доброволно, а не да е изпълнявано задължение по закон. Заинтересованият е длъжен, ако работата е била предприета уместно и е била добре управлявана, да изпълни задълженията, които управителят е сключил от негово име, да го обезщети за личните задължения, които той е поел и да му върне всички разноски, които е направил. Ако някой е предприел чужда работа въпреки волята на заинтересования, последният отговаря по правилата за неоснователното обогатяване - чл. 61, ал. 3 ЗЗД.

В разглеждания казус, съдът намира, че всички елементи от фактически състав са налице в отношенията между страните. Между тях не е бил повдиган спор, че дейността на ответника е свързана с образуване на отпадъци от категорията „опасни отпадъци“, в случая с код 160708 – Отпадъци, съдържащи масла и нефтопродукти и с код 130403 – Трюмови масла от друг вид корабоплаване, съобразно Списъка на отпадъците, установен с Решение 2000/532/ЕО на Комисията от 3 май 2000 г. за замяна на Решение 94/3/ЕО за установяване на списък на отпадъците в съответствие с член 1, буква "а)" от Директива 75/442/ЕИО на Съвета относно отпадъците и Решение 94/904/ЕО на Съвета за установяване на списък на опасните отпадъци в съответствие с член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета относно опасните отпадъци, имплементиран в Наредба № 2/23.07.2014 г. за класификация на отпадъците, на Министъра на околната среда и водите и Министъра на здравеопазването. Не е било предмет на спор между страните и обстоятелството, че ищецът притежава Комплексно разрешително за експлоатация на инсталации и съоръжения за физико-химично третиране на отпадъчни нефтопродукти и мазут и инсталация за временно съхраняване на опасни отпадъци.

Не се спори и, че със знанието и без протИ.поставянето на ответника, от страна на ищеца е предприето събирането, транспортирането, обработката и третирането на общо 70820 т., опасни отпадъци от които: 47.280 т. с код 160708 – „Отпадъци, съдържащи масла и нефтопродукти“ и 23.540 т. с код 130403 – „Трюмови масла от друг вид корабоплаване“, а по отношение на други 12.000 т., отпадъци, с код 130403 – „Трюмови масла от друг вид корабоплаване“ е предприето само транспортиране.

От събраните в хода на производството специални знания се установява и, че работата е била извършена от ищеца без да е налице възлагане по

договор между страните. Релевираното в този смисъл възражение от страна на ответника се преценява като неоснователно. Както вече бе посочено във възприетото по фактите, договорът между страните е бил унищожен като сключен при грешка от страна на настоящият ищец. Унищожаването на договорното правоотношение с обратна сила е заличило основанието на което работата е била извършена и възлагането ѝ, поради което и сумата, която е била заплатена по силата на сключения договор, от страна на настоящият ответник като получена при липса на основание е подлежала на връщане. По тази причина настоящият ищец, който я е получил като възнаграждение за изпълнената работа, е бил осъден да я върне на ответника. Това обаче не води до извода, че работата не е била предприета и изпълнена от ищеца и, че същият не е направил разходи във връзка с изпълнението ѝ, възстановяването на които се дължи от ответника, тъй като последният си ги е спестил.

Работата е чужда за настоящият ищец, доколкото с разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗУО, вменява задължение на лицата, при чиято дейност се образуват отпадъци, и притежателите на отпадъци, да ги третира самостоятелно или да ги предоставят за събиране, транспортиране и третиране на лица, които имат право да извършват тези дейности в съответствие с този закон. Както бе посочено, не е било предмет на спор между страните, че ответникът е лице, от чиято дейност се генерират отпадъци и той не ги третира самостоятелно.

От събраните доказателства се налага извода, че ищецът е предприел работата изцяло в чужд интерес – този на собственика на отпадъците – настоящият ответник. От страна на последния е релевирано възражение, че работата е била предприета от ищеца и в негов интерес. Това възражение се преценява като неоснователно. Извод, че ищецът е предприел работата и в собствен интерес би могъл да бъде направен само ако процесните отпадъци, биха били генерирани и от развивана от ищеца дейност или от съвместна такава между ищеца и ответника, което в случая не е налице. Само тогава ищецът би имал задължение да третира отпадъците и работата би се явила предприета и в негов интерес.

В резултат от изложените мотиви се налага извод, че на ищеца се дължи възстановяване на разходите направени за събиране, транспортиране и третиране на отпадъците. Подлежащите на възмездяване разходи, предявени от ищеца възлизат на общо на сумата 52118.20 лв., представляваща обща стойност на необходимите разноси – материали, труд, транспорт и обработка. От тази сума, съдът намира, че следва да бъде приспадната сумата 628.63 лв., представляваща разход за суровина за преработка Dissolvan, доколкото както бе посочено при обсъждане на събраните в хода на производството специални знания, не се установи през релевантния период – м. април 2018 г., посоченото от ищеца количество по 1 кг. За тон суровина, при единична цена от 9.30 лв./т. да е било изразходено. Следва да бъде приспадната и сумата 1192.25 лв., част от перо „други разходи“, доколкото от претендираните по това перо за присъждане разходи общо в размер на 1245.75 лв., да са извършени бяха установени само разходите за вода в размер на 53.50 лв.

Така на присъждане подлежи сумата 50297.32 лв. До този размер искът подлежи на уважаване като основателен и доказан, а за разликата до предявения размер от 52118.20 лв., искът като неоснователен и недоказан, ще следва да бъде отхвърлен.

Съобразно направеното искане и на осн. Чл. 214, ал. 2 ГПК, вр. Чл. 86 ЗЗД, сумата следва да бъде присъдена ведно със законната лихва върху нея считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 09.06.2021 г. до окончателното изплащане.

По разноските. И двете страни са направили искане за присъждане на сторените по делото съдебно-деловодни разноски, което съобразно изхода на спора се явява основателно, съответно на уважената, респ. на отхвърлената част от иска.

В полза на ищеца, на осн. Чл. 78, ал. 1 ГПК и съобразно представения Списък по чл. 80 ГПК, на присъждане подлежи сумата 6354.68 лв.

В полза на ответника, на осн. Чл. 78, ал. 3 ГПК и съобразно представения Списък по чл. 80 ГПК, на присъждане подлежи сумата 154.07 лв.

Мотивиран от изложеното, съставът на Варненски Окръжен Съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ТЕРЕМ – КРЗ ФЛОТСКИ АРСЕНАЛ – ВАРНА“ ЕООД, ЕИК 103882821, със седалище гр. Варна, м. "Лъджата" **ДА ЗАПЛАТИ НА** „ЕМАКС“ ООД, ЕИК 118549445, със седалище и адрес на управление гр. Силистра, ул. "Петър Бояджиев", № 39Б, **сумата 50297.32 лв. (петдесет хиляди двеста деветдесет и седем лева и 32 ст.),** представляваща стойност на необходимите разноски – материали, труд, транспорт и обработка, за извършване на работа изцяло в чужд интерес, представляваща събиране, транспортиране и обработка на 70.820 т. опасни отпадъци, с кодове – 160708, 130403 и 160708 и транспортиране на 12.000 т. опасни отпадъци, с код 130403, ведно със законната лихва, считано от депозиране на исковата молба – 09.06.2021 г., до изплащането, както и **сумата 6354.68 лв. (шест хиляди триста петдесет и четири лева и 68 ст.),** разноски по делото, на осн. Чл. 61, ал. 1 ЗЗД и чл. 78, ал. 1 ГПК като **ОТХВЪРЛЯ ИСКА** за разликата над присъдената сума **50297.32 лв.** до претендираната сума **52118.20 лв. (петдесет и две хиляди сто и осемнадесет лева и 20 ст.).**

ОСЪЖДА „ЕМАКС“ ООД, ЕИК 118549445, със седалище и адрес на управление гр. Силистра, ул. "Петър Бояджиев", № 39Б **да заплати на** „ТЕРЕМ – КРЗ ФЛОТСКИ АРСЕНАЛ – ВАРНА“ ЕООД, ЕИК 103882821, със седалище гр. Варна, м. "Лъджата" **сумата 154.07 лв. (сто петдесет и четири лева и 07 ст.),** разноски по делото, на осн. Чл. 78, ал. 3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в 2-седмичен срок от връчването му на страните, пред Варненски Апелативен Съд.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____